

GÜZELI

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

26. října 2006*

Ve věci C-4/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 EŠ podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Aachen (Německo) ze dne 29. prosince 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 6. ledna 2005, v řízení

Hasan Güzeli

proti

Oberbürgermeister der Stadt Aachen,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts a K. Schiemann (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: L. A. Geelhoed,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. ledna 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za H. Güzeliho R. Hofmannem, Rechtsanwalt,
- za německou vládu M. Lummou a C. Schulze-Bahr, jako zmocněnci,
- za slovenskou vládu R. Procházkou, jako zmocněncem,
- za Komisi Evropských společenství V. Kreuzschitzem a G. Rozetem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. března 2006,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 10 odst. 1 rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení (dále

jen „rozhodnutí č. 1/80“). Rada přidružení byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsanou dne 12. září 1963 v Ankaře Tureckou republikou na jedné straně a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, která byla uzavřena, schválena a potvrzena jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963 (Úř. věst. 1964, 217, s. 3685; Zvl. vyd. 11/11, s. 10).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi H. Güzelim, tureckým státním příslušníkem, a Oberbürgermeister města Cáchy (dále jen „Oberbürgermeister“) ve věci zamítnutí posledně jmenovaným prodloužení povolení k pobytu H. Güzeliho.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 3 Článek 6 odst. 1 a 2 rozhodnutí č. 1/80 zní následovně:

„1. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 7 o volném přístupu jeho rodinných příslušníků k zaměstnání, turecký pracovník působící na řádném trhu práce v členském státě:

- má právo v tomto členském státě po jednom roce řádného zaměstnání na obnovení platnosti svého pracovního povolení u stejného zaměstnavatele, pokud je u něho pracovní místo k dispozici;

- má právo v tomto členském státě po třech letech řádného zaměstnání a s výhradou přednosti, která bude poskytnuta pracovníkům z členských států Společenství, odpovědět na jinou nabídku ve stejné profesi u zaměstnavatele dle svého výběru učiněnou za obvyklých podmínek a zaregistrovanou u pracovních úřadů tohoto členského státu;

- je oprávněn v tomto členském státě po čtyřech letech řádného zaměstnání k volnému přístupu k jakékoli zaměstnanecké činnosti dle svého výběru.

2. Roční dovolená a nepřítomnost z důvodu mateřství, pracovního úrazu nebo krátkodobé nemoci se považují za období řádného zaměstnání. Období nedobrovolné nezaměstnanosti, řádně zjištěné příslušnými úřady, a nepřítomnost z důvodu dlouhodobé nemoci, které se nepovažují za období řádného zaměstnání, nemají dopad na práva nabytá na základě období předchozího zaměstnání.“
(neoficiální překlad)

4 Podle čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80:

„Členské státy Společenství přiznávají tureckým pracovníkům působícím na jejich řádném trhu práce režim vyznačující se odstraněním jakékoli diskriminace ve vztahu k pracovníkům ze Společenství, pokud jde o odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.“ *(neoficiální překlad)*

Vnitrostátní právní úprava

5 Na základě čl. 284 odst. 5 třetího dílu německého zákoníku sociálního zabezpečení (Sozialgesetzbuch) použitelného až do 31. prosince 2004 mohlo být pracovní

povolení vydáno pouze, když byl cizinec držitelem povolení k pobytu, jak je upraveno v článku 5 cizineckého zákona (Ausländergesetz).

- 6 Po nabytí účinnosti imigračního zákona (Zuwanderungsgesetz) dne 1. ledna 2005 není pracovní povolení jako takové již nezbytné. Zda má zahraniční pracovník právo vykonávat zaměstnání, vyplývá od uvedeného data přímo ze samotného povolení k pobytu.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 7 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že H. Güzeli, turecký státní příslušník, vstoupil na německé území dne 13. září 1991.
- 8 Dne 7. března 1997 se oženil s německou státní příslušnicí a Oberbürgermeister mu dne 29. července 1997 udělil povolení k pobytu, jehož platnost byla omezena na jeden rok. Krom toho mu pracovní úřad v Cáchách dne 31. července 1997 vydal pracovní povolení na dobu neurčitou, platné pro jakýkoliv druh výdělečné činnosti.
- 9 Dne 19. června 1998 požádal H. Güzeli o prodloužení svého povolení k pobytu. Dne 8. července 1998 se odloučil od své manželky a rozvedl se v roce 2002.

- 10 Dne 6. ledna 1999 Oberbürgermeister prodloužil povolení k pobytu H. Güzeliho, nejprve do 6. prosince 1999 a poté znovu do 9. října 2001, přičemž uvedl, že H. Güzeli má právo uplatňovat práva plynoucí z čl. 6 odst. 1 první odrážky rozhodnutí č. 1/80. Na povolení k pobytu byla uvedena poznámka „Zákaz výkonu nezávislé činnosti nebo obdobných zaměstnaneckých činností. Jedinou povolenou výdělečnou činností je činnost číšníka v kavárně Marmara v Cáchách“.
- 11 Dne 25. září 2001 podal H. Güzeli žádost o prodloužení svého povolení k pobytu.
- 12 Od 1. října do 31. prosince 1997, od 1. února 1998 do 31. března 1999, jakož i od 1. června 1999 do 31. března 2000 byl zaměstnán v Cáchách v kavárně Marmara různými podniky, které tento podnik provozovaly (dále společně jen „kavárna Marmara“). H. Güzeli zde byl zaměstnán jako číšník.
- 13 Od 10. dubna do 14. prosince 2000, jakož i od 1. března do 30. listopadu 2001 vykonával H. Güzeli v Cáchách sezónní zaměstnání u podniku Aachener Printen und Schokoladenfabrik Henry Lambertz GmbH & Co KG (dále jen „podnik Lambertz“). Mezi těmito obdobími zaměstnání pobíral dávky od úřadu práce v Cáchách. Nikdy nebyl příjemcem dávek sociální podpory.
- 14 Od 2. dubna 2002, zejména od 23. listopadu 2002 do 5. prosince 2003, jakož i od 2. června 2004 do konce roku 2004 byl zaměstnán stejným podnikem Lambertz.

- 15 Rozhodnutím Amtsgericht Aachen ze dne 27. června 2002 byl H. Güzeli dvakrát odsouzen pro porušení Ausländergesetz k zaplacení pokut z důvodu, že jeho zaměstnání u podniku Lambertz odporuje podmínkám, které mu byly uloženy při vydání jeho povolení k pobytu.
- 16 Dne 2. ledna 2003 byla žádost H. Güzeliho o prodloužení povolení k pobytu Oberbürgermeister zamítnuta a hrozilo mu vyhoštění do Turecka. Stížnost podaná H. Güzelim proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta Bezirksregierung Köln (nejvyšší místní správní orgán v Kolíně nad Rýnem) rozhodnutím ze dne 20. července 2004. Dne 9. srpna 2004 podal H. Güzeli žalobu u Verwaltungsgericht Aachen.
- 17 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Aachen rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Zakazuje zákaz diskriminace podle čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 členskému státu odepřít tureckému pracovníku, který je v postavení žalobce, pro dobu jeho zaměstnání právo dalšího pobytu na jeho území, i když byl v okamžiku uplynutí platnosti jeho původního povolení k pobytu stále součástí řádného trhu práce tohoto členského státu a byl držitelem pracovního povolení na dobu neurčitou?

Je v této souvislosti podstatné, že pracovní povolení udělené tureckému migrujícímu pracovníkovi

— bylo v souladu s vnitrostátním právem uděleno na dobu neurčitou,

- bylo v souladu s vnitrostátním právem uděleno za podmínky, že platnost původního povolení k pobytu trvá, ale nezaniká automaticky uplynutím doby platnosti povolení k pobytu, nýbrž zůstává platné až do okamžiku, kdy cizinec nemá již ani právo dočasného pobytu v tomto členském státě?

- 2) Má členský stát s ohledem na čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 právo odepřít tureckému pracovníkovi právo pobytu po uplynutí doby platnosti posledního mu uděleného povolení k pobytu, pokud je tento pracovník zaměstnán jako sezónní pracovník, a je tedy v období mezi dvěma zaměstnáními bez práce?

- 3) Má změna pravidel německého práva v oblasti vydávání pracovních povolení vliv na zákaz odepření práva pobytu vyplývajícího z čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 dotčené osobě?“

K předběžným otázkám

- ¹⁸ Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že vnitrostátní soud bez dalšího odmítá hypotézu, podle které by turecký státní příslušník, který se nachází v takové situaci jako H. Güzeli, mohl uplatňovat práva, která mu přiznává čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Z tohoto předpokladu vychází, když se dotazuje na případnou použitelnost čl. 10 odst. 1 téhož rozhodnutí.

- 19 Aby bylo možno předkládajícímu soudu užitečně odpovědět, je třeba nejprve ověřit, zda je správná teze, podle které nemůže být právo H. Güzeliho na prodloužení jeho povolení k pobytu založeno na čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.

K čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80

- 20 Článek 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 uvádí hlavní podmínky, kterým je podřízen výkon zaměstnání tureckými státními příslušníky působícími na řádném trhu práce členského státu s ohledem na udělení a prodloužení pracovního povolení.
- 21 První odrážka tohoto ustanovení vyžaduje pro obnovení platnosti pracovního povolení tureckého pracovníka u stejného zaměstnavatele, aby byl turecký pracovník řádně zaměstnán jeden rok.
- 22 Druhá odrážka téhož ustanovení v podstatě povoluje tureckému pracovníkovi, aby po třech letech řádného zaměstnání odpověděl ve stejné profesi u zaměstnavatele dle svého výběru na jinou nabídku zaměstnání.
- 23 Třetí odrážka uvedeného ustanovení opravňuje tureckého pracovníka po čtyřech letech řádného zaměstnání k volnému přístupu k jakékoli zaměstnanecké činnosti dle svého výběru.

- 24 Podle ustálené judikatury Soudního dvora má čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 přímý účinek v členských státech, takže turečtí státní příslušníci, kteří splňují podmínky jím stanovené, mohou přímo uplatňovat práva, která jim tři odrážky tohoto ustanovení postupně přiznávají, v závislosti na délce výkonu činnosti v hostitelském členském státě (viz zejména rozsudky ze dne 20. září 1990, *Sevince*, C-192/89, *Recueil*, s. I-3461, bod 26, a ze dne 19. listopadu 2002, *Kurz*, C-188/00, *Recueil*, s. I-10691, bod 26).
- 25 Práva, která uvedené ustanovení přiznává tureckému pracovníkovi v oblasti zaměstnání, nezbytně pro dotyčnou osobu znamenají existenci souvisejícího práva pobytu, protože jinak by bylo právo na přístup na trh práce a výkon zaměstnání zbaveno jakéhokoli účinku (výše uvedený rozsudek *Kurz*, bod 27).
- 26 Ze samotného znění čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 vyplývá, že toto ustanovení předpokládá, že dotyčný je turecký pracovník na území členského státu, že působí na řádném trhu práce hostitelského členského státu a že vykonával po určitou dobu řádné zaměstnání (výše uvedený rozsudek *Kurz*, bod 28).
- 27 Je tedy třeba přezkoumat, zda H. Güzeli v den uplynutí platnosti jeho povolení k pobytu, a sice dne 9. října 2001, den, od kterého dotyčný požaduje prodloužení uvedeného povolení (dále jen „relevantní den“), splňoval podmínky pro to, aby mohl využít práv přiznaných uvedeným čl. 6 odst. 1.
- 28 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že v relevantní den byl H. Güzeli zaměstnán u podniku Lambertz. Tato výdělečná činnost započala dne 10. dubna 2000, a sice poté, co H. Güzeli ukončil zaměstnání u svého prvního zaměstnavatele, kavárny Marmara, což bylo zaměstnání, které s přerušováními vykonával od 1. října 1997 do 31. března 2000.

- 29 Je přitom namístě připomenout, že pracovní povolení H. Güzeliho, prodloužené německými úřady do 6. prosince 1999 a poté znovu do 9. října 2001, upřesňovalo, že má právo uplatňovat práva plynoucí z čl. 6 odst. 1 první odrážky rozhodnutí č. 1/80. Z tohoto důvodu obsahovalo povolení k pobytu H. Güzeliho následující poznámku: „Zákaz výkonu nezávislé činnosti nebo obdobných zaměstnaneckých činností. Jedinou povolenou výdělečnou činností je činnost číšníka v kavárně Marmara v Cáchách.“
- 30 Německé orgány tím, že v povolení k pobytu H. Güzeliho omezily jeho výdělečné činnosti na činnosti vykonávané v uvedené kavárně Marmara, vymezily práva, která H. Güzeli v tomto stádiu mohl vyvozovat z ustanovení čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80. Předtím, než by měl právo odpovědět na jinou nabídku (ve stejné profesi) u zaměstnavatele dle svého výběru, měl H. Güzeli zůstat ve službách svého prvního zaměstnavatele, kavárny Marmara, po tři roky, v souladu s druhou odrážkou uvedeného ustanovení, což neučinil.
- 31 Je třeba nicméně zkoumat, zda mohl H. Güzeli po roce zaměstnání u podniku Lambertz vyvozovat z čl. 6 odst. 1 první odrážky rozhodnutí č. 1/80 právo na obnovení pracovního povolení. Aby mu toto ustanovení takové právo přiznalo, bylo by třeba, aby H. Güzeli v relevantní den působil na řádném trhu práce hostitelského členského státu.
- 32 Podle ustálené judikatury je třeba mít za to, že pojem „řádný trh práce“, uvedený v čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80, označuje všechny pracovníky, kteří splnili zákonné podmínky hostitelského členského státu v oblasti vstupu na území a zaměstnání, a kteří tak mají právo vykonávat v tomto státě výdělečnou činnost (výše uvedený rozsudek Kurz, bod 39).

- 33 Využití práv uvedených ve třech odrážkách čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 je tedy podřízeno pouze podmínce, že turecký pracovník dodržel právní předpisy hostitelského členského státu upravující vstup na území a výkon zaměstnanecké činnosti (rozsudek ze dne 10. února 2000, Nazli, C-340/97, Recueil, s. I-957, bod 32).
- 34 Co se týče této podmínky, je třeba zdůraznit, že čl. 6 odst. 1 první odrážce rozhodnutí č. 1/80 nelze rozumět v tom smyslu, že turecký pracovník může uplatňovat práva, která mu toto ustanovení přiznává, pokud vykonává zaměstnaneckou činnost u druhého zaměstnavatele, aniž by splnil podmínky požadované druhou odrážkou téhož ustanovení.
- 35 Nicméně z odůvodnění předkládacího rozhodnutí, jakož i ze znění první otázky vyplývá, že vnitrostátní soud má za to, že H. Güzeli v relevantní den „působil [...] na řádném trhu práce“ hostitelského členského státu.
- 36 Jelikož Soudní dvůr není na základě článku 234 ES příslušný rozhodnout v rámci předběžné otázky o výkladu příslušných pravidel vnitrostátního práva (viz rozsudek ze dne 26. září 1996, Allain, C-341/94, Recueil, s. I-4631, bod 11), přísluší vnitrostátnímu soudu, aby v tomto ohledu provedl nezbytná zjištění za účelem určení, zda v relevantní den H. Güzeli splňoval podmínky uložené německými orgány pro výkon jeho zaměstnanecké činnosti, zejména s ohledem na význam, který má v německém právu podmínka týkající se zaměstnání u kavárny Marmara, připojená k jeho povolení k pobytu. Vnitrostátní soud se bude muset tázat, zda má tato podmínka přednost před pracovním povolením uděleným H. Güzelimu dne 31. července 1997, které je platné pro jakoukoliv výdělečnou činnost.
- 37 Pokud by v rámci tohoto přezkumu vnitrostátní soud konstatoval, že H. Güzeli v relevantní den nepůsobil na řádném trhu práce v Německu, právem by vyloučil

možnost, aby H. Güzeli dosáhl prodloužení svého povolení k pobytu na základě čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.

- 38 Pokud by oproti tomu uvedený soud došel k závěru, že H. Güzeli v relevantní den působil na uvedeném trhu práce, mohl by H. Güzeli uplatňovat práva, která mu přiznává čl. 6 odst. 1 první odrážka rozhodnutí č. 1/80, s ohledem na období zaměstnání vykonaná u podniku Lambertz. Vnitrostátnímu soudu bude příslušet ověřit, zda má toto zaměstnání povahu „řádného zaměstnání“ ve smyslu uvedeného čl. 6 odst. 1. V tomto ohledu je třeba připomenout, že pojem „řádné zaměstnání“ je pojmem práva Společenství a označuje stabilní a jisté postavení na trhu práce členského státu (viz výše uvedený rozsudek Sevince, bod 30, a rozsudek ze dne 30. září 1997, Ertanir, C-98/96, Recueil, s. I-5179, bod 59).
- 39 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že H. Güzeli byl zaměstnán u podniku Lambertz jako sezónní pracovník a že jeho výdělečná činnost byla vykonávána s přerušeními (zejména mezi 14. prosincem 2000 a 1. březnem 2001). Je namístě zkoumat, zda se může tato okolnost odrazit v posouzení délky období řádného zaměstnání H. Güzeliho.
- 40 Pro účely výpočtu období řádného zaměstnání uvedených ve třech odrážkách čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 odstavec 2 téhož článku upravuje výhodný režim pro tureckého pracovníka, který dočasně přerušil své činnosti v závislosti na druhu a délce těchto období nečinnosti.
- 41 Z druhé věty čl. 6 odst. 2 rozhodnutí č. 1/80 vyplývá, že období nečinnosti z důvodu dlouhodobé nemoci nebo nedobrovolné nezaměstnanosti (tedy pokud pracovník

svou nečinnost nezavinil), které se nepovažují za období řádného zaměstnání, nemají dopad na práva nabytá na základě předchozího období zaměstnání.

42 Jediným cílem posledně uvedeného ustanovení je zabránit tomu, aby v případě tureckého pracovníka, který znovu zahájí práci poté, co byl donucen dočasně přerušit své výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobé nemoci nebo nedobrovolné nezaměstnanosti, nebylo nezbytné počítat období řádného zaměstnání uvedená v čl. 6 odst. 1 první až třetí odrážce rozhodnutí č. 1/80 od začátku jako v případě tureckého státního příslušníka, který ještě v dotyčném členském státě nevykonával zaměstnání (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 23. ledna 1997, Tetik, C-171/95, Recueil, s. I-329, bod 39, a ze dne 10. ledna 2006, Sedef, C-230/03, Sb. rozh. s. I-157, bod 52).

43 Z odůvodnění jeho usnesení vyplývá, že se předkládající soud ve svých úvahách opírá o tezi, podle které přerušeními výdělečné činnosti uvedenými v čl. 6 odst. 2 druhé větě rozhodnutí č. 1/80 nejsou ovlivněna pouze předchozí období zaměstnání odpovídající podmínce doby trvání uvedené ve třech odrážkách čl. 6 odst. 1 téhož rozhodnutí. Analýza provedená vnitrostátním soudem je založena na myšlence, že H. Güzeli by musel být zaměstnán alespoň rok (doba stanovená v čl. 6 odst. 1 první odrážce rozhodnutí č. 1/80), aby mu bylo přiznáno „nabyté právo“, ve smyslu čl. 6 odst. 2 druhé větě téhož rozhodnutí, kterému dočasné přeruščení není na újmu.

44 Takový výklad je v souladu s cílem čl. 6 odst. 2 druhé větě rozhodnutí č. 1/80, jejímž předmětem je zajistit dodržení a kontinuitu práv, která turecký pracovník již nabyl s ohledem na dříve ukončená období zaměstnání. Zde použitý pojem „práva“ předpokládá, že se nejedná o období libovolné, popřípadě velmi krátké délky, ale o předcházející období zaměstnání, jejichž délka je dostatečná pro vytvoření práva na zaměstnání, práva, které podle logiky uvedeného ustanovení musí nadále existovat i přes dočasné přeruščení výdělečné činnosti z důvodů, které turecký pracovník nezavinil.

45 V projednávaném případě přitom H. Güzeli v okamžiku přerušení svého zaměstnání u podniku Lambertz ještě nenabyl takové „právo“, jelikož pracoval pouze osm měsíců (od 10. dubna do 14. prosince 2000), což je délka, která je nedostatečná pro založení jakéhokoliv práva podle čl. 6 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.

46 S ohledem na tyto úvahy je třeba přezkoumat položené předběžné otázky.

K článku 10 rozhodnutí č. 1/80

47 Předkládající soud položil tři otázky týkající se výkladu čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.

48 Ze samotného znění čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 vyplývá, že využití práv, které toto ustanovení stanoví, podléhá, stejně jako v případě práv stanovených v čl. 6 odst. 1 téhož rozhodnutí, podmínce, že turecký pracovník působí na řádném trhu dotyčného členského státu.

49 Co se v tomto kontextu týče relevance skutečnosti, že turecký pracovník změnil zaměstnavatele před uplynutím období tří let stanoveného v čl. 6 odst. 1 druhé odrážce rozhodnutí č. 1/80, je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 36 tohoto rozsudku, že přísluší vnitrostátnímu soudu, aby vyložil pravidla vnitrostátního práva a provedl v tomto ohledu nezbytná zjištění.

- 50 Pokud by se s ohledem na přezkoumání ustanovení německého práva vnitrostátním soudem ukázalo, že H. Güzeli v relevantní den nesplňoval podmínku týkající se jeho působení na řádném trhu práce, bylo by vyloučeno použití čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 za účelem dosažení prodloužení jeho povolení k pobytu.
- 51 Pokud by se oproti tomu ukázalo, že H. Güzeli v relevantní den skutečně působil na řádném trhu práce, vyvstává otázka, zda je možno použít čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.
- 52 V tomto ohledu se H. Güzeli ve svém vyjádření před Soudním dvorem odvolal na výklad obdobného ustanovení obsaženého v dohodě o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím a Marockým královstvím podepsané v Rabatu dne 27. dubna 1976 a schválené jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2211/78 ze dne 26. září 1978 (Úř. věst. L 264 s. 1; Zvl. vyd. 11/13, s. 155), výklad, který Soudní dvůr podal v rozsudku ze dne 2. března 1999, El-Yassini (C-416/96, Recueil, s. I-1209, body 62 až 64) a podle kterého, i když v zásadě členskému státu není zakázáno odmítnout prodloužení povolení k pobytu marockého státního příslušníka, kterému uvedený členský stát povolil vstoupit na své území a vykonávat zde výdělečnou činnost, jestliže původní důvod přiznání práva pobytu již v okamžiku uplynutí doby platnosti povolení k pobytu uděleného dotyčné osobě neexistuje, by tomu bylo jinak, pokud by hostitelský členský stát přiznal marockému migrujícímu pracovníku v oblasti výkonu zaměstnání přesně stanovená práva, která byla širší než práva, která mu tímž státem byla přiznána v oblasti pobytu.
- 53 Je přitom úkolem předkládajícího soudu, aby určil, zda taková situace nastala ve věci v původním řízení, zejména s ohledem na odsouzení H. Güzeliho pro porušení podmínek uvedených v jeho povolení k pobytu.

54 S ohledem na výše uvedené je namístě vnitrostátnímu soudu odpovědět, že čl. 6 odst. 1 první odrážka rozhodnutí č. 1/80 musí být vykládán v tom smyslu, že turecký pracovník může uplatňovat práva, která mu toto ustanovení přiznává, pouze když je jeho zaměstnanecká činnost u druhého zaměstnavatele v souladu se zákonnými podmínkami hostitelského členského státu v oblasti vstupu na území a zaměstnání. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby v tomto ohledu provedl nezbytná zjištění za účelem určení, zda je tomu tak v případě tureckého pracovníka, který změnil zaměstnavatele před uplynutím období tří let stanoveného v čl. 6 odst. 1 druhé odrážce téhož rozhodnutí.

55 Druhá věta čl. 6 odst. 2 rozhodnutí č. 1/80 musí být vykládána v tom smyslu, že je jejím cílem zajistit, aby období přerušení řádného zaměstnání z důvodu nedobrovolné nezaměstnanosti nebo dlouhodobé nemoci neměla dopad na práva, která turecký pracovník již nabyt na základě dříve ukončených období zaměstnání, jejichž délka je stanovena v každé ze tří odrážek odstavce 1 tohoto článku.

K nákladům řízení

56 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem,

je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 6 odst. 1 první odrážka rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení musí být vykládán v tom smyslu, že turecký pracovník může uplatňovat práva, která mu toto ustanovení přiznává, pouze když je jeho zaměstnanecká činnost u druhého zaměstnavatele v souladu se zákonnými podmínkami hostitelského členského státu v oblasti vstupu na území a zaměstnání. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby v tomto ohledu provedl nezbytná zjištění za účelem určení, zda je tomu tak v případě tureckého pracovníka, který změnil zaměstnavatele před uplynutím období tří let stanoveného v čl. 6 odst. 1 druhé odrážce téhož rozhodnutí.

Druhá věta čl. 6 odst. 2 rozhodnutí č. 1/80 musí být vykládána v tom smyslu, že je jejím cílem zajistit, aby období přerušení řádného zaměstnání z důvodu nedobrovolné nezaměstnanosti nebo dlouhodobé nemoci neměla dopad na práva, která turecký pracovník již nabyt na základě dříve ukončených období zaměstnání, jejichž délka je stanovena v každé ze tří odrážek odstavce 1 tohoto článku.

Podpisy.